

skulde være den vigtigste Skatteligningsnorm, kan det vistnok i og for sig være meget rigtigt; naar der bare ikke var en lille Omstændighed derved, og det er den, at jeg virkelig ikke troer, at man godt kan faae det gennemført, og det er dog nødvendigt at opstille Regler, som lade sig realisere i det praktiske Liv. Man kan vel i Byerne faa omtrent vurdere Mand og Mand, uagtet dette dog har sine store Vanskeligheder, hvilket noksom er bekræftet af Erfaringen; men naar vi skulle til at ligne en Skat paa hele Landet, efter Formue og Leilighed, forstaaer jeg ikke, hvorledes vi rigtig skulle komme ud af det. Man maa derfor vistnok enten holde sig til en Hartkornsfordeling, som er den Regel, der er opstillet, hvorefter Byrderne for Tiden skulle fordeles paa Landet, og da i Byerne fordele dem enten efter Folkemængden eller efter Grundarten, eller efter Assurance-sum eller hvilket som helst Andet. Hvad in specie angaaer disse Skatters Omdannelse, som nu her foreligge, forekommer det mig, at naar man blandt de Skatter, som skulle falde bort, seer opført Vidrægene til Stræffeanstalterne, kunde der vist ogsaa være en vis Anledning til at medtage de Omkostninger, som gaae til, for at faae Forbrydere straffede; thi det synes mig, at dette ligger saa nær sammen, at det nok kunde sættes i Klasse med hinanden. Der er en Omstændighed med Hensyn til denne nye Skattefordeling — det er isvrigt noget nær udtalt af den ærede Deputerede for Kjøbenhavn, hvad jeg i den Anledning vilde sige — og det er, at forsaavidt man ikke skal kunne faae faste Bestemmelser eengang for alle for hvad Landet skal udrede, maa der dog gjøres saa Lidet deraf bevægeligt, om jeg saa maa udtrykke mig, som muligt. Jeg skulde altsaa holde for, at det var hensigtsmæssigt, at man tog saameget, som man var sikker paa, at man behøvede, og gjorde dette til en fast Skat og kun i extraordinære Tilfælde tog sin Tilflugt til en saadan bevægelig Skat. Hvad navnlig angaaer Landskatten, som, efter hvad

jeg kan forstaae, nok ogsaa skulde indbrages under de Skatter, der kunne forøges og formindres aarligt, ville Kjøbstadsbeboerne blive noget haardt medtagne, dersom dette Princip skulde føres igjennem, thi, som en æret Deputeret, min Landsmand, har yttret, svare de først af deres Jord, men de samme Folk, som bruge disse Jorder, boe ogsaa i Byen, og de blive da talte med ogsaa der. Om det isvrigt er rigtigt at gaae ud fra Folkemængden ved Fordelingen af Skatterne mellem Kjøbstæderne og Landdistricterne og mellem Borgerne indbyrdes, skal jeg ikke videre indlade mig paa, det har vistnok sine store Mangler; men det kan være vanskeligt at faae en anden Norm.

Sansen (Ribe Amts 1ste District): Det maa altid være en af de vigtigste Opgaver for Regjeringen i en velordnet Stat, at sørge saavidt muligt for en ligelig Fordeling af alle statsborgerlige Lyngder. Enhver Bestræbelse til dette Maal fortjener vistnok megen Paaskjønelse, og, da nu det her omhandlede Lovforslag ikke alene gaaer ud paa en ligelig Beskatning, men ogsaa paa at simplificere Skatteopkrævningen, troer jeg, at det fortjener Forsamlingens særdeles Opmærksomhed. Der fremtræde saaledes, som jeg for Diebliffet forestiller mig, Sagen, tvende Hovedspørgsmaal her.

Rettelser.

- Mr. 47 Sp. 737 L. 8 og 9 f. o. „heller icke“ læs: „og² saa“.
 — Sp. 737 L. 25 f. n. „og at“ læs: „at“.
 — 739 L. 2 f. n. „at der ikke“ læs: „at der dog ikke“.
 — Sp. 743 L. 3 f. o. „troe De“ læs: „; troer De“
 — — L. 8 f. o. „fuldstændigste“ læs: „selvstændigste“.
 — — 744 L. 25 f. o. „Minister-Ansvuelser“ læs: „Minister-Ansvuelserne“.